

Rozjímanie na nedeľu 3. týždňa v pôstnom období (cyklus A)

Rozjímanie na nedeľu 3. týždňa v pôstnom období. Navrhované témy sú: prekonať spolu s Bohom chvíle skúšok; Ježišova túžba; potreba Samaritánky.

MOŽNO PO TOM, čo pominulo
vzrušenie z oslobodenia z otroctva,
izraelský národ, mučený smädom,
začal reptať proti Mojžišovi: „Načo si
nás len vyviedol z Egypta?! Vari na
to, aby si mňa, moje deti a môj
dobytok umoril smädom?“ (Ex 17, 3).
Napriek tomu, že boli svedkami

Božích zázrakov, jeho prítomnosť sa stáva menej zreteľnou a s pribúdajúcim časom ich napadajú pochybnosti: „Je teda Pán medzi nami, alebo nie?“ (Ex 17, 7). Hľadajú hmatateľné dôkazy, ktoré by ich utvrdili na ich ceste, potrebujú posilniť svoju vieru. Pán potom hovorí Mojžišovi, aby udrel do skaly, z ktorej „vytečie voda, aby ľud mohol piť“ (Ex 17, 6).

V živote každého človeka sú ťažké chvíle. Chceli by sme, aby sa všetko odohrávalo bez nepredvídaných udalostí, ktoré narúšajú naše plány, ale realita je iná. Podobne ako izraelský národ, aj my môžeme prechádzať situáciami, v ktorých máme pocit, že sa Boh vzdialil. Vtedy nás premáhajú vonkajšie prekážky alebo nás zaplavuje vnútorný smútok. Môže nás však naplňať útechou vedomie, že žiadna skúška nie je väčšia ako sila Pána. Akokoľvek silná je túžba po pokoji a istote, Boh

neprestane bdieť nad každým zo svojich detí. „Často, keď všetko vychádza úplne opačne, ako sme si predstavovali, sa nám spontánne derú do úst slová: Pane, veď sa rúca všetko, všetko, všetko... ! Je to chvíľa napraviť svoj úmysel: Keď pôjdem s tebou, Pane, určite budem postupovať dopredu, pretože ty si predsa sila sama: *quia tu es, Deus, fortitudo mea* (Ž 42, 2)“[1].

Hoci nie je ľahké uvedomiť si, ako pôsobí prozreteľnosť, a ešte menej uprostred utrpenia, Boh vždy pôsobí v našom vnútri. „Zúfalstvo vyvoláva *otrasenie duše*: keď je človek smutný, je to, ako keby sa duša otriasla; udržuje nás bdelych, podporuje ostražitosť a pokoru a chráni nás pred vetrom rozmaru. Sú to nevyhnutné podmienky pre pokrok v živote, a teda aj v duchovnom živote“[2]. Za každou skúškou sa skrýva niečo, čo nám Pán chce

povedať, rovnako ako smäd umožnil Izraelitom rásť v dôvere v Boha.

ROVNAKO AKO IZRAELSKÝ NÁROD, aj Ježiš pocítil smäd. Po tom, čo sa vydal na cestu do Galileje, musel prejsť cez Samáriu. Kým učeníci hľadali jedlo, Pán, „unavený z cesty“ (Jn 4, 6), sadol si k studni. Samaritánka prišla čerpať vodu a povedal jej: „Daj sa mi napiť“ (Jn 4,7). Hneď nato sa začne rozhovor, ktorý zmení život tejto ženy.

Ježiš bol unavený a smädný. Je však zaujímavé, že v žiadnom momente príbehu sa nespomína, že by pil vodu. Keď jeho učeníci prinesú jedlo, povie im: „Ja mám jesť pokrm, ktorý vy nepoznáte. (...) Mojim pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokonať jeho dielo“ (Jn 4, 32. 34). Pred človekom v núdzi Boh nemôže

potlačiť svoj smäd, ktorý je väčší ako fyzický smäd. Ježiš mohol uspokojiť svoju únavu a hlad len tým, že hlásal evanjelium tým, ktorých stretával a hľadal na ceste. Koniec koncov, to bol dôvod, prečo prišiel na zem. „Ježišov smäd nebol toľko smädom po vode, ale skôr smädom po nájdení zatvrdnutej duše. Ježiš potreboval nájsť Samaritánku, aby jej otvoril srdce: požiadal ju o vodu, aby odhalil smäd, ktorý bol v nej samej“[3].

Často sa nám môže stať to isté ako Ježišovi. Po náročnom pracovnom dni sme unavení a túžime po zaslúženom odpočinku. Ale keď sa vrátíme domov, stretávame sa s ľuďmi, ktorí nás tiež potrebujú: manžel alebo dieťa, ktorí si zaslúžia našu pozornosť a starostlivosť, brat, ktorý potrebuje našu pomoc, priateľ, ktorý nás hľadá, aby sa s nami porozprával. V takýchto momentoch sa možno objaví legitímna túžba chrániť veľkú časť nášho osobného

priestoru a času. Avšak voda, ktorá nás skutočne nasýti, je láska a služba ľuďom, ktorí nás obklopujú. Ježiš nám tak dáva skutočnú radosť, ktorá je plodom zdieľania nášho života s ostatnými[4].

V TOMTO ROZHOVORE pri studni Samaritánka spoznala v Ježišovi Mesiáša. Preto, hneď ako to zistila, „nechala svoj džbán, odišla do mesta a vravela ľuďom: *Podťe sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som porobila! Nebude to Mesiáš?*“ (Jn 4, 28-29). Ďalej evanjelium hovorí, že „mnoho Samaritánov z toho mesta uverilo v neho pre slovo ženy“ (Jn 4, 39).

Nikde sa nedočítame, že by Ježiš Samaritánku vyzval, aby oznámila jeho prítomnosť; nedal jej žiadne výslovné poverenie ani žiadnu osobitnú úlohu, ako to urobil v prípade iných ľudí, počnúc apoštolmi. Hlásať to, čo zažila, bolo

jednoducho niečo, čo vyplynulo zo srdca tej ženy. Potrebovala oznámiť ľuďom zázrak, ktorého bola svedkom, pokoj, ktorý jej dalo vedomie, že Boh ju pozná ako nikto iný na tomto svete, a práve preto jej podal ruku: „Povedal mi všetko, čo som porobila“ (Jn 4, 39). Perspektíva, ktorú jej Ježiš otvoril, ju podnietila, aby vyšla naproti svojim známym. „Ideál lásky k Bohu a k blížnym,“ napísal prelát Opus Dei, „nás vedie k pestovaniu priateľstva s mnohými ľuďmi: nerobíme apoštolát, sme apoštoli! Tak funguje *Cirkev, ktorá vychádza*, o ktorej často hovorí pápež, pripomínajúc nám dôležitosť nežnosti, veľkorysosti a osobného kontaktu“[\[5\]](#).

V každom prípade to nebola tá žena, kto zmenil ostatných Samaritánov. Ona len priviedla ľudí k Ježišovi. A oni, keď spoznali učiteľa z Galileje, požiadali Ho, aby zostal dlhšie. „Ešte oveľa viac ich uverilo pre jeho slovo.

A žene povedali: *Už veríme nielen pre tvoje slovo, ale sami sme počuli a vieme, že toto je naozaj Spasiteľ sveta* (Jn 4, 41-42). Toto je poslanie apoštola: priviesť ľudí k Ježišovi a sám ustúpiť do úzadia. A to robí aj naša Matka: „K Ježišovi sa vždy ide a vracia cez Máriu“[6].

[1] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 213.

[2] František, *Audiencia*, 16-XI-2022.

[3] František, *Anjel Pána*, 23-III-2014.

[4] Porov. svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 591.

[5] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list* 14-II-2017, bod 9.

[6] Svätý Josemaría, *Cesta*, bod 495.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
nedelu-3-tyzdna-v-postnom-obdobi-
cyklus-a/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-nedelu-3-tyzdna-v-postnom-obdobi-cyklus-a/) (05.03.2026)